

Ὁ Καθηγητὴς EDGARD ALLIX

(1874 - 1938)

Μὲ τὸν θάνατον τοῦ καθηγητοῦ Edgard Allix, κοσμήτορος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων καὶ μέλους τοῦ Institut de France, ἐπισυμβάντος τὴν 22 Ἰουνίου 1938 ἐν Παρισίοις γενικώτερον ἢ Δημοσιονομικὴ ἐπιστῆμη καὶ εἰδικώτερον ἢ Γαλλικὴ Οἰκονομικὴ ἐπιστῆμη χάνει ἓνα ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξιολόγων ἐκπροσώπων αὐτῆς καὶ ὑπηρετῶν. Ὅντως ὁ καθηγητὴς Allix ὑπῆρξε μίᾳ φυσιογνωμίᾳ, ἣτις ἐλάμπρυνε διὰ περισπουδάστων καὶ βαρυσημάντων καὶ συνεχῶν πολυτίμων συγγραφῶν τὴν ἐπιστῆμην τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας ἐν Γαλλίᾳ, ἐξύψωσε αὐτὴν καὶ διεφώτισε γενικώτερον τοὺς διεθνεῖς ὀρίζοντας εἰς τὴν ἐπιστῆμην τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας, διότι πράγματι αἱ σοφαὶ συγγραφαὶ τοῦ καθηγητοῦ Allix εἶχον παγκόσμιον διάχυσιν καὶ ἀκτινοβολίαν.

Ὁ καθηγητὴς Allix ἐπιτυχῶν εἰς διαγωνισμὸν ὑφηγεσίας ἤρχισε τὴν ἀκαδημαϊκὴν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1901, διδάξας ἀρχικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Dijon (1901 - 2) ἀκολούθως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς πόλεως Caen (1903 - 12) ἐν Νορμανδίᾳ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1912 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων.

Ἡ διδασκαλία τοῦ καθηγητοῦ Allix κατὰ τὴν μακρὰν πανεπιστημιακὴν του ζωὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1901, μέχρι τοῦ ἔτους 1938, ὅτε συνέχιζε τὴν σοφὴν διδασκαλίαν του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ ὁποίου ἦτο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1933 κοσμήτωρ, ὑπῆρξε λίαν γόνιμος, καὶ ἐγαλούχησε γενεὰν ὀλόκληρον νέων ἐπιστημόνων, οἵτινες ἔμελλον νὰ ἀναπτύξουν τὴν δράσιν αὐτῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον. Παραλείπομεν τὴν ἄλλην πολυσχιδῆ δράσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Οἰκονομικὴν καὶ Δημοσιονομικὴν ζωὴν τῆς Γαλλίας καὶ τὸν ρόλον, ὃν ἔσχε ὡς ἐμπειρογνώμων Γαλλικῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν ἐπίλυσιν διεθνῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων, ὡς τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων. Σημειοῦμεν ἀπλῶς τὴν τόσον τιμητικὴν ἐκλογήν του ὡς μέλους τοῦ Institut de France καὶ ἐπιμένομεν περισσότερον κυρίως εἰς τὸ συγγραφικὸν δημοσιονο-

μικὸν ἔργον αὐτοῦ, ὅπερ ὑπῆρξε πολυσχιδῆς καὶ ἐπίμοχθον. Ὁ καθηγητῆς Allix εἶναι ἐκ τῶν δημοσιονόμων συγγραφέων, οἵτινες ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ἀπαράμιλλον καὶ πολύτομον συγγραφικὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ἡ σαφήνεια καὶ ἡ ἀπλότης καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ διεισδυτικότης εἰς ὅλα τὰ θέματα τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν φόρων. Εἶναι ὁ συγγραφεὺς τοῦ γνωστοῦ διτόμου ἔργου περὶ τοῦ φόρου τοῦ εἰσοδήματος, τοῦ ἔργου περὶ τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν, τοῦ διτόμου ἔργου περὶ τῶν ἐμμέσων φόρων, τοῦ διτόμου ἔργου περὶ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν καὶ τοῦ ἔργου περὶ τῶν τελῶν καταχωρίσεως. Διὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ὁ καθηγητῆς Allix κατέστησε τὴν Δημοσίαν Οἰκονομίαν κτῆμα κοινὸν οὐχὶ μόνον ἐν Γαλλίᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν χώραν, ὅπου τὰ ἔργα του ἦσαν ἐξ ἴσου γνωστά, ὡς ἐν Γαλλίᾳ μεταξὺ τοῦ νομικοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ κόσμου. Ὁ συγγραφεὺς τῶν ἔργων τούτων δὲν ἠρκέσθη μόνον εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν, ἀλλὰ κατὰ καιροὺς διὰ supplements συνεπλήρωνε τοὺς ἐν λόγῳ πολυσελίδους τόμους καὶ ἐνημέρωνε πλήρως τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ.

Τὸ ἔργον τοῦ Allix περὶ τοῦ Συστήματος τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας καὶ τῆς Δημοσιονομικῆς Νομοθεσίας ὅπερ εἶχε ἕξ συνεχεῖς ἐκδόσεις εἰσάγει καὶ διαφωτίζει ἐπὶ τῆς θεωρίας τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς καὶ ἀναλύει μετὰ ἀπαραμίλλου σαφηνείας τὰ δημοσιονομικὰ φαινόμενα. Τὴν διδασκαλίαν τοῦ Allix καὶ τὰ μαθήματα αὐτοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διακρίνει ἀκόμη ἡ πολυμερῆς πολυμάθεια. Ἡ τελευταία ἐργασία του εἶναι μιὰ λαμπρὰ ἐργασία ὑπὸ τὸν τίτλον «La condition des étrangers au point de vue fiscal» ἣτις εἶναι τὰ μαθήματα αὐτοῦ εἰς τὴν ᾿Ακαδημίαν τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἐν Χάγῃ κατὰ τὸν Αὐγούστον 1937.

Ὡς θεωρητικὸς καὶ δογματικὸς ὁ Allix δύναται νὰ καταταχθῆ εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς φιλελευθέρας Σχολῆς. Ἡ ἰδιαιτέρα ἀξία τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου αὐτοῦ ὅμως ἔγκειται κυρίως εἰς τὴν συστηματοποίησιν τῶν θεμάτων τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιστήμης καὶ ἰδίως τῶν θεμάτων αὐτῆς περὶ φορολογίας, ὅπου ὁ ἐκλιπὼν διδάσκαλος δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπαραμίλλος.

Ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν ἐκλιπόντα σοφὸν ὡς διδάσκαλον καὶ προσωπικῶς συνεδέθησαν, ὡς ὁ γράφων τὰς γραμμὰς αὐτάς, πονοῦν ἀκόμη ἰδιαιτέρως διὰ τὸν θάνατόν του, ἐπισυμβάντα ἀκόμη εἰς περίοδον, ὅπου ὁ καθηγητῆς Allix ἀφιέρωνε τὴν ἐπιστημο-

νικήν δράσιν αὐτοῦ καὶ τὸ μέγα κῦρος του πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ καλλιέργειαν τῆς ἐπιστημονικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν ὑπηρετῶν τῆς ἐπιστήμης εἰς τὰς διαφόρους χώρας. Διότι ὡς γνωστὸν ὁ καθηγητῆς Allix ὑπῆρξε ὁ ἐμψυχωτῆς καὶ ὁ πρῶτος Πρόεδρος τοῦ Τμήματος τῶν Δημοσίων Οἰκονομικῶν τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Συγκριτικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων ὡς καὶ ὁ πρῶτος Πρόεδρος καὶ κύριος ἐμψυχωτῆς τοῦ Institut International de Finances Publiques, ἡ δράσις τοῦ ὁποῦ προώρισται νὰ προωθήσῃ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐπιστήμης διὰ τῆς κοινῆς συνεργασίας τῶν μελῶν τοῦ Ἰνστιτούτου τούτου, ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν οἰκονομολόγων καὶ ἀνωτάτων οἰκονομικῶν λειτουργῶν τῶν διαφόρων χωρῶν. Ἐπίσης ὁ καθηγητῆς Allix κατὰ τὸ 1937 ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Société d'Économie Politique ἐν Παρισίοις.

Ὁ καθηγητῆς Allix ἐπιδεικνύει ἀξιόλογον συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν οἰκονομικῶν θεωριῶν καὶ ὑπηρετεῖ ἀκόμη τὴν ἐπιστήμην διὰ ἀξιολόγων μελετῶν, αἵτινες δημοσιεύονται εἰς τὸν Περιοδικὸν τύπον,

Ἡ Ἑλληνικὴ δημοσιονομικὴ ἐπιστήμη ἤντλησεν ἰδιαίτερον ὄφελος ἐκ τῆς σοφίας τοῦ καθηγητοῦ Allix, διότι ὡς γνωστὸν τὸ τμήμα περὶ Προϋπολογισμοῦ τῆς ἐργασίας του, περὶ τοῦ Συστήματος τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας καὶ Δημοσιονομικῆς Νομοθεσίας μετεφράσθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν κ. Ἄνδρ. Λαμπροπούλου, νῦν Διοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Τὸ ὄφελος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιστήμην ἐκ τῆς μεταφράσεως τοῦ τμήματος τούτου τῆς ἐργασίας τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ ὑπῆρξε διπλοῦν, διότι ὁ κ. Λαμπρόπουλος κατὰ τὴν ἐν λόγῳ μετάφρασιν εὔρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ προσαρμόσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπλούτισε τὴν Ἑλληνικὴν Δημοσιονομικὴν βιβλιογραφίαν μὲ ἔργον ἀξιόλογον καὶ πολὺ ἀπαραίτητον διὰ τὸν Ἑλληνα ἐπιστήμονα.

Τοιοῦτον ὑπῆρξεν ἐν συντόμῳ τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Allix, ὅπερ δικαίως κατατάσσει αὐτὸν μεταξὺ τῶν μᾶλλον διαπρεπῶν συγχρόνων δημοσιονόμων.